

- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σκέφου όμως τί πολυτέλεια έθεωρετο τό άμάξι... 'Ο έρωτευμένος κανταδόρος θά περίμενε νά 'ρθη 'Αποικηά για νά αποφασίση τήν δαπάνη ενός άμαξιού. Κι' ύστερα πιπιλίζομε σάν καραμέλλα τήν νοσταλγική φράσι : Τά παληά καλά χρόνια...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Παληά ναί, καλά όμως... ποϋ τά είδανε τά καλά χρόνια ; Φτώχεια καί κακομοιριά. Τά κρεοπωλεία, κλείνανε τήν Σαρακοστή, γιατί ό άθηναίος τό ριχνε δήθεν στήν νηστεία για ν' άποφεύγη τήν δαπάνη τής άγοράς του κρέατος...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί δέν θά ήτανε άκριβό τό κρέας.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Για τήν έποχή του άκριβό. Δυό μιση δραχμές τήν όικιά έπαιρνε ό άθηναίος άρνάκι του γάλακτος. Τρεις δραχμές τό μοσχαράκι καί άν ήθελε κανείς νά φάη Λουλούνα, έπλήρωνε όγδόντα λεπτά τήν όικιά.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Ογδόντα λεπτά κρέας τήν όικιά ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνο ή Λουλούνα
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί ήτανε ή Λουλούνα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό χονδρό βωδινό, κρέας ποϋ για νά βράση ήθελε τρεις καί τέσσερις ώρες.
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί για ποιόν λόγο τό λέγανε τό βωδινό : Λουλούνα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ητανε τότε τής μόδας τό τραγοϋδι : Λουλούνα μου σέ άγαπώ... Τά χασάπικα λοιπόϋ ποϋ θέλανε νά τραβήξουν πελατεία, βάζανε στήν είσοδο του κρεοπωλείου δυό τρεις λαϊνούς οργανοπαίχτες καί παίζανε όλη τήν ήμέρα τήν Λουλούνα. "Έτσι συγιεντρώνανε τήν πελατεία ένώ διαλαλούσανε : 'Ογδόντα λεπτά ή Λουλούνα 'Ογδόντα ή Λουλούνα ...
- ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σέ τί διαφημηστικά μέσα κατέφευγε τότε ό κόσμος. Κρεοπωλείον μετά μουσικής. "Όμως μιá καί μιλήσαμε για τήν Λουλούνα, καλό θά ήτανε νά μās τήν θυμίζε καί ή φίλη μας ή Κλειώ...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) Γλυνά λογάνια έχω νά σοϋ πώ...
Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ** Τά βλογα πού καλπάζανε τήν ἔδρα ἐντύπωσι φόβου καί τρόμου προξενούσανε στούς θεατάς καί μάλιστα ὅχι μόνο στήν Ἀθήνα, μά καί στό ἐξωτερικό ἐπόμῃ, στήν Γερμανία, ἔφησ' ὅπως ἔτυχε ν' ἀκούσω σέ μιάν ἀναπαράστασι βωβῆς ταινίας ἀπό τίς πρῶτες πρῶτες τοῦ κινηματογράφου, πολλές γυναῖκες ἐλιποθύμησαν ἀπό τόν φόβο τους ὅταν εἶδανε ἀνδρῶπινες σκιές, ἔσα καί ἀμάξια νά κουνιοῦνται ἐπάνω σ' ἓνα σεντόνι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Καί τώρα Γιάγγο μου θά σοῦ ἀποκαλύψω ἓνα περίεργο συνεταιρισμό μεταξύ Ἀθήνας καί Σμύρνης καί ἀξίζει νά τόν ἀναφέρωμε ἔμεῖς ἀφοῦ ἐσύ ἐκπροσωπεῖς τήν Σμύρνη κι' ἐγώ τήν Ἀθήνα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ** Ὁμολογῶ ὅτι δέν φαντάζομαι πού θέλεις νά φτάσῃς.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ὁ κινηματογράφος στήν Ἀνατολή, ἐδῶ δηλαδή, στά διὰ μας τά χώματα, ἔκανε ταυτόχρονη ἐμφάνισι στήν Ἀθήνα καί στήν Σμύρνη στά 1906, ἐδῶ κι' ἐξήντα ἓνα χρόνια δηλαδή. Ἐνας σμυρνηδός θεατρικός ἐπιχειρηματίας, ὁ Εὐάγγελος Μαυροδημάκης συνεταιρίσθημε μέ τόν ἀθηναῖο θεατρικό ἐπιχειρηματία Ἀπόστολο Κονταρῆτο. Ὁ Μαυροδημάκης εἶχε ἓνα θέατρο Ποικιλιῶν στήν Σμύρνη.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ** Ἰπράβο, τό παλαιό θέατρο Λουκῆ. Ἐκεῖ ἀκριβῶς πρωτοεμφανίσθημε ὁ κινηματογράφος στήν Σμύρνη.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Στά 1906 σοῦ λέω, ἀπό τόν Εὐάγγελο Μαυροδημάκη. Καί δέν ἐμφανίσθημε σάν πληρῆς πρόγραμμα βραδυῆς, μά σάν ἀτραξιόν, μέσα στά νούμερα τοῦ Βαριετέ, μέ μικρές ταινίες μήκους πενήντα ἢ ἐξήντα μέτρων, πού παρουσιάζανε ἀσήμανα γεγονότα, μά σημαντιὰ γιά τούς θεατάς.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ** Ἐχω ἀκούσει γι' αὐτό. Μέσα στά νούμερα τοῦ Βαριετέ, ὕστερα ἀπό ἓνα χορευτικό ζευγάρι ἢ μιὰ τραγουδίστρα, ἐμφανιζότανε ὁ κομψοραυσιέ τῆς ἐποχῆς καί ἀνήγγελλε : Καί τώρα ἡ μεγάλη μας ἀτραξιόν : Κινηματογράφος. Καί μάλιστα λέγανε : Κινηματογράφος. Γενικός φίθουρος ἐπιδοκιμασίας ἀκουγότανε ἀπό πάνω : Ἄααααα...

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Αύτές οί μικρές ταινίες, δέν είχανε υπόθεσι. Τά θέματα τους: "Ένα πλοιο πού ξεκινά από τό λιμάνι. 'Ο κομμερανσιέ έλεγε τόν τίτλο : Πλοτον έκκινουθν έκ τοθ λιμένος... Άνθρωπος ένάπτων σιγάρον. Διέβασε τίς έντυπώσεις ένός χρονογράφου τής έποχής γι'αυτήν τήν ταινία .
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Τό κοινόν δέν δεικνύει θρησκευτικήν εύλάβειαν πρός τήν νέαν έφεύρεσιν και όταν ένεφανίσθη επί τής λευκής σθνδόνας Άνθρωπος ό όποτος ήναπτε τό σιγάρον του, οί θεαταί έκ τής πλατείας έλάμβανον μέρος εις τήν προβολήν τής φωτεινής εικόνας και έκραύγαζον : Πρόσεχε μήν κάψης τό μουστάκι σου... Φύλαξέ μου τή γόπα ... μήν ρίχνης τήν στάχτη στό χαλί... Πώ πώ καπνός... ντουμάνιασε ό τόπος ! Καί τά τοιαύτα...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Βρισκόμαστε λοιπόν στά 1906 στήν Σμύρνη. Όμως ό σμυρνηός επιχειρηματίας έχει συνεταιρισθεί μέ τόν άθηναίο 'Απόστολο Κονταρῆτο, ό όποτος έχει τό θέατρον Πανόραμα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Τό παλαιό Πανόραμα στήν πλατεία Λαυρίου :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Όχι, ένα παλαιότερο άκόμα, στήν όδόν Σταδίου και 'Εδουάρδοι Λβ, έκει όπου σήμερα είναι ένα θαυμάσιο μοντέρνο ξενοδοχείο, όπήρχε πρώτα τό θέατρο 'Απόλλων και πριν από τόν 'Απόλλωνα, στά 1900, τό θέατρον Πανόραμα. Έκει λοιπόν ό 'Απόστολος Κονταρῆτος επέδειξε τήν νέα έφεύρεσι, τόν κινηματογράφο μέ τίς ίδιες ή ανάλογες ταινίες πού έδειχνε στήν Σμύρνη ό Παυροδημάκης.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ** Καταλαβαίνεις τί γινότανε. Έφερνε ταινίες ό Παυροδημάκης, έφερνε ταινίες κι'ό Κονταρῆτος και τίς ανταλλάσσανε μεταξύ τους.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ** Ασφαλώς. Όσο γιά τήν εκφώνησι, δέν ξέρω τί γινότανε στήν Σμύρνη, μά στήν 'Αθήνα, έχει μένει ιστορική ή εκφώνησις μεθς ταινίες : Μικρόν άγόριον παίζον μέ τόν πατήρ αυτού...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Ήσπε αυτός είναι ο πρώτος κινηματογράφος της 'Αθήνας : Στο θέατρο Πανόραμα της οδού Σταδίου, στά 1906. Ήτανε χειμερινός βέβαια. Καί θερινός πότε έλειτούργησε :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο πρώτος θερινός κινηματογράφος έλειτούργησε μετά τρία χρόνια Γιάγιο, στά 1909, στην πλατεία Συντάγματος, στο καφενεζον 'Αντωνιάδη. Νά αυτά θά τά ποϋμε πιό ύστερα έφοϋ άκούσωμε πρώτα κανένα τραγουδι της έποχής.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί για τραγουδι, ή Κλειώ Δενάρδου θά μς τραγουδήσϋ σήμερα τήν περίφημη, τήν κλασσική σχεδόν παριζιάνικη *Μ α ρ γ κ ε ρ ί τ* τήν θυμίσαι :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αν τήν θυμίσαι : Ήτανε ένα τραγουδι πού κυριολεκτικά έχάλασε κόσμο σ' όλη τήν οίκουμένη.

ΔΕΝΑΡΔΟΥ

(Μόνο μέ πιάνο)

Μιά μικρή χαριτωμένη
 'Απ'τό σείτε μου διαβαίνει
 κι' όταν τήν κοιτώ - νοιώθω πυρετό
 καί μιά χάρι της ζητώ.
 Νά σταθϋ νά της μιλήσω,
 μιά στιγμή νά τήν γνωρίσω
 μά αυτή περνά - κι' ούτε κ' αν γυρνά
 καί διαρκώς μέ τυραννά.
 Κι' ετσι καίγομαι κι' έγώ
 πού ξδικα τήν κυνηγώ.

'Από σένα καρτερύ - Παργαρίτα, Παργαρίτα
~~λαλάλαλαλαλαλαλαλαλαλα~~ τήν ζωή μου νά χαρώ
 μ' ένα λόγο τρυφερό.

Τήν ζωή μου, τήν μισή - Παργαρίτα, Παργαρίτα
 μου τήν έχεις πάρει έσύ - Παργαρίτα μου χρυση.

2.

Νά έκείνη δέν προσέχει
 καί άλλοϋ τόν νοϋ της έχει
 είναι πονηρή - δηθεν άδστηρή
 κι' έγώ λυόνω σαν κερύ

Πέρες φεύγουνε και βράδυα
 κι' είναι ή ζωή μου ήδεια
 κι' ή σκληρή ατύχη - ούτε νά σμερτή
 πόσο έχω έρωτευτεί.

Περιμένω νά τήν δω
 και σιγά της τραγουδώ.

Από σένα, καρτερή
 Μαργαρίτα, Μαργαρίτα
 Τήν ζωή μου νά χαρή

κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

Ουδέποτε λοιπόν τραγουδι μπήκε στις επιθεωρήσεις μέ τόσες
 παρωδίες, όσες έγιναν για τήν Μαργαρίτα. Σ' έλλη επιθεώρησι
 τό τραγουδούσανε έτσι, όπως τό ειπε ή Κλειώ, σαν εθύμο αι-
 σθηματικό τραγουδάκι, σ' έλλη μέ έλλα λόγια : Η' αγαπής, δέν
 μ' αγαπής, Μαργαρίτα - Μαργαρίτα, μ' αγαπής, δέν μ' αγαπής
 και στόν διάβολο νά πάς... ~~ελέος~~

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

"Έχεις δίκαιο ήφου θυμάμαι κι' έγώ μιá παρωδία. Τήν έλεγε ό Πη-
 τσος Κυράτ, ό πατέρας του σημερινού ήθοποιού Δημήτρη Κυράτ, κά-
 νοντας ένα διπλωμάτη κι' έλεγε ότι οι διπλωμάτες κάνουν γιάφρες
 διότι καιώς μεταφράζουν τά ξένα διπλωματικά έγγραφα και κάνουν
 μεταφραστικούς μαργαρίτας... θυμάμαι μάλιστα τό τέλος
 του ρεφραίν που κατέληγε : Καί μερόνυχτα θ' ήποιος - μαργαρίτας
 γλωσσικούς...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

"Δε ξαναγυρίσωμε στά πρώτα βήματα του κινηματογράφου στην Αθή-
 να. Λέγαμε για τον πρώτο θερινό κινηματογράφο στην πλατεία Συν-
 τάγματος, στο καφενέτο Αντωνιάδη. Αυτό τό καφενέτο που υπάρχει
 έκδημη και σήμερα, αλλά απέναντι, στο μέγαρο Γιαννάρου, τότε
 στα 1909 ήτανε ένα ξύλινο κομψό παράπηγμα επάνω στην πλατεία.
 Χώρο είχε άπέραντο, άπλωνε τίς καρέκλες και τά τραπέζια του και
 μάζευε κόσμο και ντουνια. Τότε σκέφτημε νά στήση και μιá καμπί-
 να προβολής και μιá δρόνη, για νά 'χη κινηματογράφο ~~αυτοκίνητο~~

επιπλέον χωρίς εισιτήριο φυσικά, με μία υπερέκταση στις λευμάδες του, τούς καφέδες του, τὰ παγωτά του.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Θαντάζομαι όμως τί θα γινότανε από τούς τζαμπατζήδες, τούς θρούλους γύρω γύρω από τὰ τραπέζια. Γιατί άσφαλώς ο Άντωνιάδης δεν θα είχε δικαίωμα να φράξει τήν περιοχή του καφενείου του...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι βέβαια. Καί οι τζαμπατζήδες που μαζευόντουσαν ήτανε σωστή διαδήλωση. Έπιατοντάδες κόσμου να λήθ, έστω και από τὰ πλάγια, έστω και λοξά τό καινούργιο θέαμα. Καί όχι μόνο από τὰ πλάγια, μά κι' από πίσω από τήν όδόνη που ήτανε άκάλυπτη... Κιλιέδες οι τζαμπατζήδες, σύννεφο.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Άλλος θερινός κληματογράφος ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο άλλος, όπηξε κι' ένας δεύτερος, δεν είχε τζαμπατζήδες, γιατί έλειτούργησε που νομίζεις ; Μέσα στο μέγαρο του Ζαπφείου, μέσα στο περιστύλιο... Αύτά στά 1909. Καί στά 1910, τόν χειμώνα έχομε δύο χειμερινούς κληματογράφους στην Άθήνα. Δύο παραπιαλά. 'Ο ένας λέγεται κληματογράφος ΚΟΣΜΟΣ και βρισκότανε στην γωνία Σταδίου και Γεωργίου Σταύρου, όπου είναι σήμερα ή έξσοδος της Έθνικής Τραπέζης... και ο άλλος, στην πλατεία συντάγματος τό ΡΟΥΑΓΙΑΛ, στην γωνία όπου ήτανε άλλοτε τό βιβλιοπωλειό Έλευθερουδάκη και σήμερα είναι όποινατάστημα πάλι της Έθνικής Τραπέζης.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Νομίζω πως όπηρχε κι' ένας τρίτος που τόν ξεχνάς ; Έμεϊ όπου είναι σήμερα ο κληματογράφος ΔΕΣΟΡ, στην όδόν Σταδίου, όπηρχε τότε μία αύλή και στο βάθος της ένα έστιατόριο τό ΔΕΣΤΥ. Μέσα σ' αυτό τό έστιατόριο, έλειτούργησε κάποτε κληματογράφος... τόν είχε κάνει τότε ο φωτογράφος Λέστερ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πιράβο Γιάννη. Η' έφαγες στην Ξοηναιογυρισία... Όμως τώρα πρέπει να διαπύουμε λίγο, γιατί βλέπω τήν κυρία Βαλεντίνη που έρχεται χαμογελώντας πονηρά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Οχι και πονηρά καημένε Δημήτρη. Της καλάρεσε που την βάζομε και παίζει πιάνο και έρχεται τώρα ταπεινά. Καλησπέρα σας κυρία Βαλεντίνη...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλησπέρα σας κυρία Βαλεντίνη... Τι θα μας παίξετε σήμερα; Τι θα μας θυμίσετε;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Εχομε συνεννοησεί με την κυρία Βαλεντίνη: Το τραγουδι του βοσκου... (και γαλλικά) ένα κομμάτι που παιζότανε σ' όλα τα σπίτια απ' όλες τις ντεμουαζελλίτσες της εποχής εκείνης...

ΕΚΤΡΑΧΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΠΙΑΝΟ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΒΟΣΚΟΥ

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ήπράβο κυρία Βαλεντίνη... Μας γυρίζετε εβδομήντα χρόνια πίσω

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και για να μη φύγωμε απ' αυτήν την εποχή, ή κλειώ θα μας τραγουδήσει κατι ανέλογο... ένα ξένο μοτίβο, ταιγγάνικο φαίνεται να είναι, που έκανε πολλές καρδιές να χτυπήσουν με ταχύτερο παλμό, την εποχή εκείνη.

ΔΕΗΡΑΡΟΥ (μόνο με πιάνο) Γιατί μέσ' την καρδιά μου ή λύπη
να έχω βρετ κρυφή φωλιά;
Γιατί τό ταύρι μου να λείπει
απ' την θερμή μου έγκαλιά;
Γιατί στην πόρτα μου ή έλπίδα
δέν στένεται και δέν κτυπά
και μόνο μαύρη καταιγίδα
συχνά στά στήθη μου ξεσπά...

Γιατί σκοτείνιασε ή πλάσι
γιατί δέν νοιώθω την ζωή;
Που δέν θα μου χαμογελάσει
ούτε και βράδυ, ούτε πρωί;
Πικρά κυλούν τά δάκρυά μου
κι' ή εβτυχία με μισετ
γιατί 'σαι πάντα μακριά μου
γιατί με ξέχασες και σύ...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (Πιθανός μά μικρή μουσική ανάπτυξη του θέματος)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Λόγιά συνέβαιναν ως τό 1910. Όμως μετά ένα χρόνο, τό 1911 σημειώνεται ένας σταθμός στην εξέλιξη του κινηματογράφου στην 'Αθήνα. Τό θέατρο Πανελλήνιον, έπει όπου είναι σήμερα ό κινηματογράφος Μοντιάλ, γίνεται αίθουσα του πρώτου συστηματικού κινηματογράφου στην 'Αθήνα κι'όχι μέ συνοδεία κλειδοκυμβάλου, αλλά μέ όρχήστρα παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σοβαρά ; μέ όρχήστρα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέ όρχήστρα, μικρή βέβαια ; μά όρχήστρα μέ τήν διεύθυνσι του πιανίστα Ητέλ Μπουόνο. Φυσικά δέν έπαιζε όλη τήν ήμέρα. Μόνο δύο ώρες στά νυκτερινό πρόγραμμα. Τίς άλλες προβολές τίς άκομπανιάριζε πιάνο. Ό κινηματογραφικός έπιχειρηματίας που έκανε αυτήν τήν καινοτομία, είναι ό 'Εμπέογλου, από τήν Κωνσταντινούπολι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θαντάζομαι ότι ή καινοτομία θά απέδωσε. Όλος ό κόσμος θά προτιμούσε νά πάη νύχτα στον κινηματογράφο για ν'άκούη τουλάχιστο όρχήστρα κι'όχι έκεينو τά ξεκούρδιστο πιάνο.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Έτσι έγινε. Καί φυσικά είχε βελτιωθεί καί ή ποιότης των ταινιών. Έκείνα τά παλαιά μικρά φίλμ των σαραντα, πενήντα μέτρων ήτανε πλέον, ύστερα από τόσο λίγα χρόνια κωμική υπόθεση. Ταινίες μεγάλης όλης φέρνανε από τήν 'Ιταλία κυρίως καί από τήν Γαλλία.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τό πρόγραμμα όμως, όπως τό είπαμε καί έλλοτε είχε έξη έπτά ταινίες. Έξακολουθούσε ή ποικιλία. Προβολή μέ μία μόνο ταινία δέν ήτανε νοητή, γιατί δέν γινόντουσαν τόσο μεγάλες σέ διάρκεια ταινίες. Τό μεγαλύτερας διάρκειας δράμα, θά κρατούσε τό πολύμισή δρα... Οί κωμодίες του Ράξ Λίντερ, του Ριγκαντέν, του Ζιγκοτώ άργότερα, δέκα λεπτά. Καί τό παραγέμισμα γινόντανε πάντα μέ παρελάσεις, μέ διάφορα " Έν του φυσικού ", μέ ντοκυμανταίρ, μέ επίκαιρα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τά επίκαιρα. Ύπηρχαν δύο γαλλικές εταιρείες που έστειλαν επίκαιρα στον κόσμο : Πατέ Ζουρνάλ και Γιωμόν Ζουρνάλ. Στις αρχές, στα πρώτα χρόνια του κινηματογράφου δεν βάζανε γράμματα από πάνω για να εξηγηθούν στους θεατές τι παρουσιάζανε. Και οι θεαταί έπλεαν στο σκοτάδι του κινηματογράφου και το σκοτάδι της άγνοιας. Έμφανιζότανε κάποιος με γυμνό στήθος και κοντό πανταλονάκι. Προφανώς είχε ύφος παλαιστού. Και έλεγε ο κόσμος από πάνω...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ 'Ο Καρπαντιές, ο Καρπαντιές, ο φραντσέζος ο πυγμαίος.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι ρέ, δεν είναι ο Καρπαντιές, είναι ο σπανιόλος ο παλαιστής ο Καρνέρας...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καλέ ποιός Καρνέρας : 'Ο Καρνέρας δεν έχει μαύρο καρμπογιτά μουστάκι σαν τοιγνέλλι... είναι ο διικός μας ο Τόφαλος...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και ρέ, ο Τόφαλος ο 'Αλυμπιονίκης... 'Ο μηχανικός που γύριζε την ταινία με το χέρι, έβγαίνε από την κερπίνα και έπιβεβαίωνε το γεγονός : Και ρέ, είναι ο Τόφαλος...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τότε πιά ξυπνούσε το ρωμέϊνο φιλότιμο και ο σαρβινισμός. 'Ο Τόφαλος : 'Η δόξα της 'Ελλάδος, ο πρωτοπαλαιστής του κόσμου ο 'Αλυμπιονίκης του 1906 : Και το κοινόν υπεχρέωσε τον μηχανικό να σταματήσει την ταινία και καμάρισε τον Τόφαλο επί πέντε λεπτά σε μία ψ πόσα με ζητωκραυγές. ~~Ομως~~ η κυρία Βαλεντίνη άνυπομονεζ. Πεις χρωστάει άλλο ένα κομμάτι, απ'αυτά που παίζανε στους κινηματογράφους στα δράματα : Τά θ-νείρα (Ρέβ ντέ σλέρ) 'Ελάτε κυρία Βαλεντίνη.

ΕΚΤΕΛΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ~~ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ~~ ΠΛΑΝΟ ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΟΜΜΑΤΙ

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Θά σχολιάσει μουσικώς το κομμάτι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Και μετά την κυρία Βαλεντίνη, η φίλη μας η κλειώ θά προχωρήσει λίγο στην εποχή, για να μας θυμίσει ένα τραγούδι που έσφαλλε θά συγκινηθήσ πολλούς και πολλές. Την άδύνατη Βιολετέρα.

ΔΕΗΠΑΡΔΟΥ (μόνο με πιάνο)

Είμ' ὄρφανή καί ξένη
καί τά βραδάκια
γυρίζω ἡ καημένη
μέ μπουκετάκια
καί ποῦ δέν πάω
λουλούδια νά πουλάω
καί τά ζευγάρια - παρακαλάω...

"Αχ κυρίες μου κοπέττες
ἀγοράστε μου βιολέττες
τά σεμνά μου λουλουδάκια
ἀγοράστε μπουκετάκια
γιά νά ζήσω ἡ φτωχή
λυπηθῆτε με λιγάκι
πάρτε μου ἕνα μπουκετάκι
ἔχει ἄρωμα ποῦ ἀξίζει
καί σεμνά μοσχομυρίζει
ἡ δειλή του ἡ ψυχή.

Σε καρπερέ γυρίζω
καί φιθυρίζω
μόλις θά δῶ ζευγάρι
πού νά φλερτάρῃ
ἕνα λουλουδί
μιλάει σάν τραγοῦδι
καί τί δέν λέει
γελάει καί κλαίει...

"Αχ κυρίες μου κοπέττες
ἀγοράστε μου βιολέττες
κ.τ.λ. κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγιο μαντεύω ὅτι κἄτι θά ἔχῃς νά πῆς γι' αὐτό τῆ περίφημο
παριζιάνικο τραγοῦδι...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἀσφαλῶς... (Καί ἀναπτύσσει τό θέμα του μουσικῶς)

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οἶμος ἡ ἕρα πέρασε ἀγαπητοί μας φίλοι καί εἴμαστε ὑποχρεω-
μένοι νά δικαιώσωμε τήν φλυαρία μας... Τήν ἐρχόμενη πέμπτη
λοιπόν, τήν ἔδρα ἕρα...

